

РЕШЕНИЕ

№ 34640

гр. София, 08.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12067** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците и чл. 226 АПК, ново разглеждане на делото, след решение № 12853/27.11.2024 г. на Върховния административен съд (ВАС) на РБ, постановено по адм. дело № 4061/2024 г.

Образувано е по жалба на „Милки Груп Био“ ЕАД срещу решение рег. № 32-145765/10.05.2021 г. на директора на ТД „С. морска“ при Агенция „Митници“, понастоящем ТД „Митница В.“, с което е извършена корекция на митническа декларация MRN 18BG002005H0005742/23.04.2018г., като за декларираната стока „палмова мазнина IFFCO HQPO 40/42, 1120 колета х 20 кг.“ е определен код по ТАРИК 1517 90 99 90 вместо деклариания код 1511 90 99 00 и са установени публични задължения за досъбиране – мито в размер на 1449,89 лв., ведно със съответните последици по оспорения административен акт.

При първоначалното разглеждане на делото с решение № 1082/19.02.2024 г., постановено по адм. дело № 5293/2021 г. по описа на АССГ, жалбата срещу митническото решение е отхвърлена.

С решение № 12853/27.11.2024 г. по адм. дело № 4061/2024 г. ВАС на РБ е отменил първоинстанционното решение и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ. В касационното решение е прието, че при първото разглеждане спорът не е бил изяснен от фактическа страна, тъй като, независимо от допуснатата съдебно-химическа експертиза, внесения депозит и определеното вещо лице, заключение не е било изготвено и прието, а делото е било обявено за решаване. ВАС е указал при новото разглеждане да бъдат събрани доказателства, включително чрез възлагане на съдебно-химическа експертиза, относно обективните характеристики и свойства на процесната стока, за да бъде извършена преценка дали тя следва да

бъде отнесена към позиция 1511 „палмово масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени“, или към позиция 1517 „маргарин; хранителни смеси или препарати от животински или растителни мазнини или масла или от фракции от различни мазнини или масла от настоящата глава, различни от хранителните мазнини или масла и техните фракции от № 1516“. Указано е да бъдат събрани безспорни доказателства, въз основа на които по категоричен начин да се установи дали процесната палмова мазнина е химически променена или е подлагана на обработка – текстуриране, с оглед извеждането на извод за тарифното ѝ класиране.

При новото разглеждане на делото са присъединени доказателствата, събрани по адм. дело № 5293/2021 г. на АССГ.

Жалбоподателят поддържа оспорването. По същество възразява срещу достоверността и доказателствената стойност на митническата лабораторна експертиза, срещу приложимостта на използвания от ЦМЛ метод за установяване на текстуриране, както и срещу извода, че процесната стока представлява палмов шортънинг. Поддържа, че РАП 66 не е съществувала във формализиран вид към момента на част от извършените лабораторни действия, че пробата е била изследвана след изтичане на срока на годност, както и че приетата при повторното разглеждане СХЕ не установява по категоричен начин текстуриране. Оспорена е и компетентността на вещото лице.

Ответникът – директорът на ТД „Митница В.“, оспорва жалбата. Поддържа, че от митническата лабораторна експертиза, лабораторните протоколи, приетата СХЕ и събраните при повторното разглеждане гласни доказателства се установява допълнителна обработка на процесната мазнина – текстуриране, поради което правилното тарифно класиране е в позиция 1517. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възразение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

На 23.04.2018 г. с митническа декларация MRN 18BG002005H0005742 жалбоподателят е деклариран за режим „допускане за свободно обращение“ пред МП Пристанище В. стока с описание „палмова мазнина IFFCO HQPO 40/42“, 1120 колета по 20 кг., нето тегло 22 400 кг., с деклариран код по ТАРИК [ЕГН], държава на износ и произход М.. Стоката представлява част от първоначално декларираното за режим „митническо складиране“ количество по предходна митническа декларация MRN 18BG002002J0001161/30.01.2018 г.

От стоката са взети проби за целите на тарифното класиране, за което е съставен протокол № 12/05.02.2018 г. Извършена е митническа лабораторна експертиза (МЛЕ) № 06_09.02.2018/03.02.2021 г. В нея е посочено, че при химичната идентификация на пробите е установен триглицериден състав, специфичен за мазнини, като мастнокиселинният състав съответства на палмово масло. Прието е, че продуктът е рафиниран, избелен и дезодориран и не е претърпял химическа преработка чрез хидрогениране.

В МЛЕ е отразено и проведено изпитване за определяне на консистенцията на продукта чрез измерване с пенетрометър съгласно метода AOCS Cc 16-60. Пробата е описана като пластична до твърда маслена маса при температура 25°C, с хомогенна структура и гладка кремообразна текстура, термично стабилна и без разслояване. След разрушаване на структурата чрез стопяване и последващо постепенно охлаждане при статични условия ЦМЛ е констатирала промяна в консистенцията и невъзстановяване на първоначалната структура. Въз основа на това е направен извод, че продуктът е претърпял допълнителна крайна обработка за модифициране на кристалната структура – текстуриране, и представлява палмов шортънинг, съставен изцяло от палмово масло и неговите фракции, химически непроменен.

Въз основа на МЛЕ административният орган е приел, че декларираният код от позиция 1511 не съответства на обективните характеристики на стоката и с оспореното решение е определил код по ТАРИК 1517 90 99 90.

При новото разглеждане на делото, предвид указанията на касационната инстанция, съдът е дал указания до страните за установяване наличието на процесната проба – дали се съхранява съответната проба и при какви условия и съответно има ли възможност за извършване на изследване на проба, ако се съхранява такава от някоя от страните. Установено е, че нито една от страните не разполага с проба, съответно не може да бъде извършено ново лабораторно изследване в хода на съдебното производство на проба от стоката, поради което съдебно-химическата експертиза е възложена за изготвяне въз основа на материалите по делото.

По делото е изслушано и прието експертно заключение на вещото лице гл. ас. д-р Ц. Сарафска. В заключението вещото лице разяснява, че палмовото масло представлява растителна мазнина, характеризираща се с високо съдържание на наситени мастни киселини, основно палмитинова и стеаринова, както и на мононенаситена олеинова киселина. Рафинираното, избелено и дезодорирано палмово масло проявява естествено полутвърда консистенция при стайна температура. Посочено е, че след RBD обработка палмовото масло може да бъде подлагано и на последващи технологични въздействия, включително контролирано охлаждане и механична обработка, водещи до формиране и стабилизиране на кристална структура и получаване на структурирана пластична мазнина. По поставения въпрос относно метода AOCS Cc 16-60 вещото лице е дало заключение, че при правилно приложени условия методът позволява да бъде установена промяна в твърдостта на продукта преди и след стапяне и рекристализацията. За доказуемост на промяната е необходимо резултатите да отговарят на изискванията за методологична валидност – контролирана и идентична температура, еднакво оборудване и измервателна сонда, предварително температурно кондициониране и достатъчен брой повторения. Вещото лице е посочило още, че по-висока стойност на проникване означава по-мека консистенция, а по-ниска – по-висока твърдост, като за установяване на реална промяна различията следва да надвишават аналитичната грешка на метода. На въпроса дали може да се установи разлика в пластичността на процесния продукт при 25 градуса и след неговото разтопяване и свободно охлаждане, вещото лице отговаря, че продуктът не възвръща своята твърдост след стапяне при над 20 градуса от температурата на топене. По отношение на видовете обработки, които е претърпяла мазнината, вещото лице пояснява, че освен стандартните технологични етапи като рафиниране, избелване и дезодориране, процесната мазнина е преминала и допълнителна технологична обработка, свързана с контролирано охлаждане, процес на контролирана кристализация, насочен към формиране на определена полиморфна структура. Що се отнася до физическа модификация – текстуриране, е направено предположение, че палмовата мазнина най-вероятно е преминала през етап на физическа модификация от типа текстуриране (пластифициране). Относно втвърдената консистенция и пластичната текстура на пробата вещото лице е посочило, че те се обуславят от мастнокиселинния състав и от начина на формиране на кристалната структура. Относно търговския продукт експертът е приел, че RBD Palm Oil във вариант „FFCO HQPO 36/39“ не се явява обикновено рафинирано палмово масло в стандартната му форма, а по представените данни най-вероятно е преминало допълнителна технологична обработка, свързана с контролирана кристализация и структуриране, поради което придобива характеристики, близки до тези на шортънингите като пластична консистенция и стабилна структура. По отношение на това дали продължителността на съхранение на пробата може да окаже влияние върху консистенцията и характеристиките от значение за изследването с метода на ЦМЛ, вещото лице допуска, че може в определена степен да повлияе като доведе до

промяна в твърдостта, пластичността и евентуално до леко „зърнеста“ структура. В същото време, при съхранение при подходящи условия като опаковка, постоянна температура, защита от светлина и в рамките на срока на годност, влиянието е ограничено и не би следвало да промени съществено основните изводи от изследването. В съдебно заседание вещото лице изрично заявява, че експертизата е изготвена по документи, тъй като не е разполагало с процесна проба. Посочва, че е извършило анализ на наличните лабораторни анализи и протоколи и на документите, придружаващи стоката, без да е извършвало собствено ново физическо или химическо изследване. При разпита вещото лице пояснява също, че не притежава специална научна квалификация конкретно в областта на растителните мазнини, като е бакалавър по химия, магистър по материалознание и доктор по химия на твърдото тяло. На въпрос дали формулировката „най-вероятно е преминала“ допуска и друга възможност, вещото лице отговаря, че изводът е направен според данните по делото, но не е изследвало лично пробата, за да може да го конкретизира. Съдът отчита тези изявления при определяне на доказателствената стойност на заключението.

При новото разглеждане на делото е разпитан и служителят на ЦМЛ, изготвил митническата лабораторна експертиза Е. П.. От нейните показания и представените в съдебно заседание лабораторни данни се установява, че отделните изследвания, включени впоследствие в окончателната МЛЕ, не са извършени през 2021 г. Газовата хроматография за определяне на мастнокиселинния състав е извършена на 06.03.2018 г. Изследването чрез пенетрация е извършено на 25.11.2019 г. Свидетелката е пояснила, че през 2021 г. е оформено окончателното заключение на МЛЕ. По отношение на РАП 66 свидетелката заявява, че аналитичният принцип е бил фактически прилаган и преди формалното оформяне на представената по делото версия на работната аналитична процедура, като последващото документиране на процедурата е през 2021г., забавили се по документирането на вече прилагания принцип. През 2017-2019г. вносът на такива мазнини бил огромен, на външен вид установили, че нещо им има на тези мазнини. Относно съхранението свидетелката е посочила, че пробите от мазнини в ЦМЛ се съхраняват в климатизирано помещение при температура приблизително 20–25°C.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 АПК съдът извършва служебна проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен митнически орган, в установената писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за постановяването му. В административното производство не се установи да са допуснати съществени нарушения.

Основният спорен въпрос е материалната законосъобразност на извършеното тарифно класиране. Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК в тежест на административния орган е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт, и изпълнението на законовите изисквания при неговото издаване.

В конкретния случай решаващото доказване е митническият орган да установи такива обективни характеристики и качества на внесената стока, които изключват класирането ѝ по декларираната позиция 1511 и обосновават извършеното с решението класиране по позиция 1517.

Позиция 1511 от КН включва „палмово масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени“. Позиция 1517 включва „маргарин; хранителни смеси или препарати от животински или растителни мазнини или масла или от фракции от различни мазнини или масла

от настоящата глава, различни от хранителните мазнини или масла и техните фракции от № 1516“.

Съгласно Обяснителните бележки към Хармонизираната система позиция 1517 включва и хранителни препарати, получени от една единствена мазнина или едно масло, които са били допълнително обработени, включително чрез текстуриране. Текстурирането е определено като видоизменение на текстурата или на кристалната структура. Към основните продукти от позиция 1517 са отнесени и продуктите, наречени „shortenings“, получени от масла или мазнини чрез текстуриране.

При разрешаването на спора съдът съобразява задължителното тълкуване, дадено с решение от 15.06.2023 г. по дело C-292/22 на Съда на Европейския съюз. С него е прието, че хранителен препарат от палмово масло, който не спада към позиция 1516 и е претърпял обработка, различна от рафинирането, попада в позиция 1517, като е без значение дали вследствие на тази обработка продуктът е бил химически променен.

Следователно критерият за разграничаване между спорните позиции в настоящия случай не е наличието на химическа промяна, а дали процесното рафинирано палмово масло е претърпяло последваща обработка, различна от рафинирането, включително обработка за видоизменение на текстурата или на кристалната му структура – текстуриране (т.46 от решението по дело C-292/22). Същевременно СЕС е приел, че при липса в КН на определени методи и критерии за установяване на подобна обработка митническите органи могат да изберат подходящ метод, при условие че той е способен да доведе до резултати, съответстващи на КН. Проверката за това принадлежи на националния съд.

При тези критерии съдът следва да разгледа възраженията относно метода, зползван от ЦМЛ.

Относно приложимостта на AOCS Cc 16-60 и РАП 66, която се оспорва от жалбоподателя, съдът намира, че това, че РАП 66 представлява вътрешна работна аналитична процедура, не я прави негодна за целите на тарифното класиране. КН и Обяснителните бележки не установяват задължителен конкретен метод за доказване на текстуриране. Следователно липсата на нормативно посочена или универсално стандартизирана специална методика сама по себе си не лишава получените резултати от доказателствена стойност.

От значение е какво измерва използваният метод и дали получените чрез него резултати, разгледани заедно с останалите обективни данни за стоката, позволяват установяване на релевантната за класирането характеристика.

По делото не е доказано да съществуват нормативно установени референтни стойности на пенетрацията, при достигането на които дадена мазнина автоматично следва да бъде квалифицирана като „шортънинг“. Поради това съдът не основава извода си върху тезата, че определена числова стойност на твърдостта или консистенцията сама по себе си идентифицира вида на стоката.

Методът, който е приложен от ЦМЛ, има значение за следното. Извършено е сравнително изследване на физическото състояние на една и съща проба преди и след стопяване, при което съществуващата кристална структура е разрушена, и след последващо охлаждане. Именно установената разлика между първоначалната хомогенна, гладка и пластична структура и състоянието след стопяване и последваща рекристализация е използвана от ЦМЛ като индикация за предварително извършена технологична обработка на структурата.

Тази принципна възможност не е отречена и от приетата по настоящото дело СХЕ. Напротив, вещото лице изрично посочва, че при правилно приложени условия AOCS Cc 16-60 позволява да бъде установена промяна в твърдостта преди и след стопяване и рекристализация. Следователно заключението по СХЕ не дава основание да се приеме, че пенетрационното изследване по

принцип е неспособно да установи физическа промяна на продукта.

Резултатът на пенетрацията, следва да се включи в съвкупната оценка на всички данни – химичния състав, първоначалното физическо състояние, поведението след стопяване и рекристализация, лабораторните протоколи и останалите доказателства.

Неоснователно е и възражението, основано единствено на обстоятелството, че представената по делото формализирана версия на РАП 66 е с дата, последваща изследването от 2019 г.

От първичните лабораторни данни и показанията на лицето, извършило МЛЕ, се установява самото извършване на изследването – пенетрационното изследване фактически е извършено на 25.11.2019 г. Свидетелката е разграничила фактическото прилагане на аналитичния принцип при самото изследване от последващото му документиране като във вътрешната работна процедура през 2021г.

Съгласно решението по дело С-292/22 правнорелевантен е не формалният въпрос за наименованието на вътрешния документ, а въпросът дали фактически използваният метод е подходящ за установяване на обективните характеристики на стоката. Ето защо прилагането на метода не следва да се изключи и има доказателствена стойност посоченото изследване през 2019г. (т.51-54 от решението по дело С-292/22).

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя за срока на годност и датите на лабораторните изследвания.

Съдът не възприема възражението, че процесната проба е изследвана за първи път едва през февруари 2021 г. При повторното разглеждане на делото този въпрос е изяснен чрез допълнително събраните гласни и писмени доказателства. От тях се установява, че газовата хроматография за определяне на мастнокиселинния състав е извършена на 06.03.2018 г., а пенетрационното изследване – на 25.11.2019 г. Датата 03.02.2021 г. е датата на окончателното оформяне на митническата лабораторна експертиза и не представлява дата на първото физическо изследване на пробата.

Жалбоподателят основава довода си за негодност на резултатите със здравния сертификат от м.12.2017 г. и посочения двугодишен срок на годност.

Дори да бъде възприета поддържаната от жалбоподателя отправна дата през м. 12.2017 г., пенетрационното изследване от 25.11.2019 г. е извършено преди изтичането на посочения двугодишен период. Поради това към настоящия случай не е относима цитираната съдебна практика, отнасяща се до хипотези, при които процесната мазнина е изследвана за първи път едва след изтичането на срока на годност.

В тази насока е и актуалната практика на ВАС на РБ по аналогични дела, в която изрично се провежда разграничение между датата на формяне на МЛЕ и конкретните дати на отделните лабораторни изследвания и се приема, че практиката за негодност на проби, изследвани за първи път след изтичане на срока на годност, е неприложима, когато релевантните изпитвания са проведени преди неговото изтичане.

Що се отнася до заключението на СХЕ в настоящото производство, следва да се има предвид следното:

Заключението на вещото лице не е задължително за съда и съгласно чл. 202 ГПК във връзка с чл. 144 АПК следва да бъде обсъдено наред с всички останали доказателства. СХЕ не може да се приеме като самостоятелно доказателство, което категорично установява, че конкретната процесна стока е била текстурирана, тъй като по обективни причини това не е възможно - вещото лице не е разполагало с процесната проба и не е извършило собствен лабораторен анализ. Самото вещо лице изрично посочва, че е направило „анализ на анализа“, въз основа на лабораторните резултати, протоколите и придружаващите стоката документи. Поради това формулировката, че

продуктът „най-вероятно“ е преминал допълнителна технологична обработка, не може сама по себе си да служи като категорично фактическо основание за тарифното класиране, а е основа за изводи по методологията. Съдът кредитира експертизата в частта, в която тя разяснява научните принципи, свързани с консистенцията и кристалната структура на палмовите мазнини, както и принципната възможност чрез сравнително пенетрационно изследване да бъде установена промяна в твърдостта преди и след разрушаване и последващо формиране на кристалната структура.

Възражението относно липсата на тясна специализация на вещото лице в областта на растителните мазнини и съответно следва изцяло да се изключи като доказателство е неоснователно. Първо, защото съдът не основава крайния си извод на оценката на вещото лице дали продуктът е претърпял съответната технологична обработка, доколкото не е изследвана проба. Второ, от значение е методологията и научните знания, поради което не следва заключението изцяло да бъде изключено от доказателствената съвкупност или да бъдат отречени научните разяснения по въпросите, които попадат в областта на притежаваните от вещото лице знания по химия, материалознание и химия на твърдото тяло.

По същинския спор - установяването на допълнителна обработка – текстуриране, съдът намери следното.

Следва да бъде разграничено установяването на химичния състав на продукта от установяването на допълнителна физическа обработка. Между страните по същество няма спор, а и от доказателствата се установява, че продуктът е палмова мазнина, рафинирана, избелена и дезодорирана, която не е претърпяла химическа преработка чрез хидрогениране. Както се посочи вече съгласно решение С-292/22 това, че няма химическа промяна не препятства класиране в позиция 1517, когато е налице последваща обработка, различна от рафинирането. От МЛЕ (л.23 и сл. от първото разглеждане) се установява пластична до твърда маслена маса, при стайна температура 25°C, хомогенна структура, с гладка кремообразна текстура на пробата. След разрушаване на структурата на пробата чрез стопяване и последващо охлаждане при статични условия на стайна температура 25°C, текстурата се променя, наблюдава се полутечна структура и не се възстановява в първоначалната си форма. Тази констатация е направена при непосредствено физическо изследване на процесната проба. Приетата по делото СХЕ не я опровергава чрез собствен лабораторен резултат. Напротив, съдебният експерт приема принципната възможност при правилно проведено сравнително изследване да се установи промяна в твърдостта преди и след рекристализацията и сочи, че пластичната структура може да бъде резултат и от технологична обработка на кристалната структура.

Съдът отчита, че само по външния вид на продукта не може да бъде направен категоричен извод за наличие на текстуриране, както е посочил и разпитаният свидетел от ЦМЛ, според когото външният вид може единствено да бъде насочващ за специалиста. Поради това крайният извод не се основава на външния вид сам по себе си или на една изолирана стойност на твърдостта.

Решаващо е наличието на няколко обективни обстоятелства в случая: химическата идентификация като рафинирано палмово масло, първоначалното му хомогенно и пластично структурно състояние, установената при непосредствено физическо изследване на проба съществена промяна след пълно разрушаване на първоначалната кристална структура, невъзстановяването до първоначалното състояние при последващо охлаждане, както и липсата на собствено лабораторно изследване в съдебното производство, което да опровергае тези конкретни резултати.

При съвкупната преценка на тези доказателства съдът приема за доказано, че процесният продукт е претърпял след рафинирането допълнителна физическа обработка, засягаща текстурата и

кристалната му структура и което представлява текстуриране по смисъла, вложен в Обяснителните бележки към ХС за позиция 1517.

Изводът е съответен и на актуаната практика на Върховния административен съд на РБ по сходни спорове относно продуктите IFFCO HQPO. В решение № 8124/16.07.2026 г. по адм. дело № 5390/2026 г. ВАС приема, че AOCS Cc 16-60 е подходящ метод за определяне на твърдостта или консистенцията на пластични мазнини и че при съвкупност с останалите експертни и лабораторни доказателства чрез него може да бъде установена допълнителна обработка за модификация на кристалната структура. Същевременно касационната инстанция разграничава случаите, при които изследването е извършено в срока на годност, от тези, при които пробата е изследвана за първи път след изтичането му. В решение № 4181/16.04.2026 г. по адм. дело № 3171/2026 г. ВАС приема, че когато съдебната експертиза е изготвена само въз основа на документите по делото и без собствено изследване на процесната проба, нейните методологични констатации не разколебават сами по себе си резултатите на МЛЕ, когато липсва конкретен противоположен лабораторен резултат. В решение № 6734/17.06.2026 г. по адм. дело № 4825/2026 г. ВАС приема, че обстоятелството, че използваният от ЦМЛ метод е вътрешнолабораторен, не е достатъчно основание за неговото отхвърляне, като решаващ е въпросът за способността му да установи обективните характеристики, релевантни към тарифното класиране. В решение № 1011/29.01.2026 г. по адм. дело № 10755/2025г. е прието, че за практическото доказване на текстурираните мазнини е създаден и широко се използва метода - AOCS Cc16-60, за определяне на твърдостта или консистенцията на пластични мазнини, а използването на пенетрометър (касае се за аналогично на настоящото изследване на съответна проба в ЦМЛ), е в пълно съответствие с посочения метод AOCS Cc16-60 и съответно е правилно да се приеме за подходящ метод.

Настоящият съдебен състав съобразява тази практика по приложението на критериите от решение С-292/22 и правилата за оценка на доказателствата при сходни спорове.

След като е установена обработка, различна от рафинирането, процесният продукт не следва да бъде класиран в позиция 1511. Съгласно задължителното тълкуване в решение С-292/22 за това е без значение, че продуктът не е химически променен. Продуктът представлява хранителен препарат от една единствена растителна мазнина, претърпяла след рафинирането допълнителна обработка чрез текстуриране. Тези характеристики съответстват на позиция 1517 от КН. Поради това административният орган правилно е определил код по ТАРИК 1517 90 99 90 вместо декларирания 1511 90 99 00 и е определил произтичащото от промяната допълнително митническо задължение.

Оспореното решение съответства на материалния закон и целта му, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изход на спора, разноски следва да се присъдят на ответника, който претендира юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство. С решение № 12853/27.11.2024 г. по адм. дело № 4061/2024 г. на ВАС на РБ е указано, че съгласно чл. 226, ал. 3 от АПК по исканията за разноски следва да се произнесе първоинстанционният съд при новото разглеждане на делото, поради което съдът следва да присъди и юрисконсултско възнаграждение на ответника за предишните инстанции. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 78, ал.8 от ГПК и чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, по административни дела с материален интерес възнаграждението за една инстанция е от 130 до 450 лв. Настоящият спор е с материален интерес, доколкото с оспорения административен акт са определени допълнителни публични задължения за мито в размер на 1449, 89 лв. и лихви. Като съобрази фактическата и правната сложност на делото, извършените процесуални действия и това, че се присъжда възнаграждение за три последователни съдебни производства по един и същ административноправен спор, който

е част от множество такива аналогични спорове в съдебната практика, съдът намира, че юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено в минималния размер по чл. 24 от Наредбата за всяка съдебна инстанция – по 130 лв., или общо 390 лв., които превалутирани са 199,41 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 220 от ЗМ, Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу решение рег. № 32-145765/10.05.2021 г. на директора на ТД „С. морска“ при Агенция „Митници“, понастоящем ТД „Митница В.“, с което по отношение на стоката по митническа декларация MRN 18BG002005H0005742/23.04.2018 г. е определен код по ТАРИК 1517 90 99 90 вместо декларирания код 1511 90 99 00 и са определени произтичащите от това допълнителни публични задължения.

ОСЪЖДА „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенция „Митници“ разноски по делото за трите инстанции в размер на 199, 41 евро (сто деветдесет и девет евро и четирдесет и един цента) .

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: